

# РЕШЕНИЕ

№ 2607

гр. София, 21.05.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав**, в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3654** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 и чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Производството по делото е по чл.121, ал.1, т.3 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във вр. чл.104, ал.1 от ЗДСл и е образувано по искова молба на С. Д. П. [ЕГН] чрез адв. В. Ц.- С., с която срещу Държавна агенция за метрологичен и технически надзор [населено място] 1797, [улица] е предявен иск, намалението на който е допуснато с протоколно определение от 10.10.2019г., за заплащане на сумата от 8 334,00 лева, представляваща обезщетение в размер на шест брутни заплати, поради незаконното прекратяване на служебното ѝ правоотношение със заповед №П-34/10.04.2018г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор [населено място] 1797, [улица], отменена с влязло в сила решение № 1275/30.01.2019г. на ВАС, V отделение по адм. дело № 10521/2018г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Налице е и искане за присъждане на сторените разноски по делото в т.ч. и адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Държавна агенция за метрологичен и технически надзор [населено място] 1797, [улица] не се явява, не изпраща представител, не депозира писмени бележки.

СГП не изпраща представител.

Административен съд-София град, като взе предвид становищата на страните и след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна :

Със заповед № 10305/16.12.2009г. на Директора на Агенция “Митници” е прекратено служебното правоотношение на ищеца В.Г.Д. на длъжността “Началник на отдел”, IV старши ранг в Регионална митническа дирекция – В., Митница Д., на основание чл.106, ал.1, т.2, във вр. чл.108, ал.1 от ЗДСл.С решение №4462/02/07.2018г., постановено по адм. Дело №4899/2018г.по описа на АССГ и влязло в сила решение № 8759/20.06.2011г. по адм. дело № 10375/2010г. по описа на ВАС на РБ, V отделение, горепосочената заповед е отменена. Размерът на основната заплата на ищцата към момента на признаване на уволнението за незаконно е 1389лв., видно от Заповед №Н-20/11.02.2019г.на Председателя на ДАМНТ на лист 12 по делото. Видно от служебна бележка от 07.02.2019г.,издадена от Агенция по заетостта, Дирекция „Бюро по труда“ от 13.04.2018г. ищцата е безработна. От момента на прекратяване на служебното ѝ правоотношение от 11.04.2018г. до 11.10.2018г. ищцата не е била назначавана на друга работа. На 11.02.2019г. с изх. №78-00-90/11.02.2019г. Председател на ДАМНТ е отправил предложение до ищцата за прекратяване на служебното правоотношение, считано от 11.02.2019г. като е посочил, че ще ѝ бъде заплатено обезщетение в размер на 6 (шест ) месечни brutни заплати.

Ищцата е подала заявление с вх.№77-00-43/07.02.2019г.до Председателя на ДАМНТ за заплащане на обезщетение, но до момента не е изплатено.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, Административен съд – София град намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искът е процесуално допустим за разглеждане, като подаден от надлежна страна и при наличието на предпоставките за неговата допустимост по смисъла на чл. 204, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, исковата претенция е основателна.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

Искът за присъждане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим след влизане в сила на съдебното решение, с което актът за прекратяване на служебното правоотношение е отменен, т.е. може да бъде предявен при наличие на хипотезата по чл. 204, ал. 1 от АПК. В случая, искът е предявен при изпълнение на това условие за допустимост, тъй като с влязло в сила решение № 8759/20.06.2011г. по адм. дело № 10375/2010г. по описа на ВАС на РБ, V отделение, горепосочената заповед с която е наложено дисциплинарно наказание уволнение на ищцата е отменена.

Нормата на чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл предвижда възможност за държавния служител да оспори законността на прекратяването на служебното правоотношение пред органа по назначаването или пред съда чрез органа по назначаването и да иска обезщетение за времето, през което не е бил на служба поради прекратяването. От своя страна чл. 104, ал. 1 от ЗДСл определя материалноправните предпоставки за дължимостта на обезщетението при признато незаконно уволнение, началния момент

за възникване на задължението, периода, за който е дължимо и базата, от която следва да бъде определен размерът на обезщетението. По аргумент от същата норма органът по назначението дължи обезщетение за незаконно уволнение на държавния служител, чиято изискуемост възниква след отмяна на уволнението от съда, в размер на основната му заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

Не се спори между страните, че за периода 11.04.2018г.-до 11.10.2018г. ищцата не е заемала служба в държавната администрация и че това е именно предвидения в нормата на чл. 104, ал. 1 шестмесечен период, за който ищцата може да търси обезщетение. За времето от 14.03.2015 г. до 28.07.2015 г. ищцата е била безработна. Не се оспорва и размера на основната заплата на ищцата към момента на признаване на уволнението за незаконно, а именно 1389лв., видно от Заповед №Н-20/11.02.2019г.на Председателя на ДАМНТ на лист 12 по делото.

Ищцата е предявила претенция за присъждане на разноски в размер на 500 лева, като за целта е представила списък на разноските същото се явява минимално по размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от това, Административен съд – [населено място] град 57 -ми състав

### РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор [населено място] 1797, [улица]да заплати на С. Д. П. [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [община], [улица], съдебен адрес -гр.Б., [улица]-адв.В. Ц. -С. обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител в размер на 8 334лева (осем хиляди триста тридесет и четири лева ) за периода от 11.04.2018г. до 11.10.2018г., ведно със законната лихва от 03.04.2019г. (датата на завеждането на исковата молба) до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор [населено място] 1797, [улица]да заплати на С. Д. П. [ЕГН] с постоянен адрес [населено място], [община], [улица], съдебен адрес -гр. Б., [улица]-адв.В. Ц. -С. сумата от 500,00 ( петстотин ) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :